

U IME CRNE GORE

OSNOVNI SUD U KOTORU, kao nadležni prvostepeni krivični sud, po sudiji Momirki Marović, uz učešće zapisničara Ana Marije Petković, u krivičnom predmetu protiv okrivljenog K E, zbog krivičnog djela pronevjere iz člana 420 stav 2 u vezi stava 1 Krivičnog zakonika CG, koji se vodi po optužnici ODT Kotor Kt. broj 240/12 od 11.02.2013 godine, nakon glavnog i javnog pretresa održanog dana 11.09.2013 godine u prisustvu zamjenika ODT Kotor Jovanke Čizmović, okrivljenog K E, njegovog branioca advokata M O i ovlašćenog predstavnika oštećenog „M CG“ Đ S, dana 13.09.2013 godine donio je i javno objavio sledeću

P R E S U D U

OKRIVLJENI K E, JMBG , od oca H i majke I, rođene B, rođen godine u B F, stalno nastanjen u B F, L bb, državljanin CG, neoženjen, bez djece, sa završenom VSS, lošeg imovnog stanja, neosuđivan, protiv koga se ne vodi postupak za drugo krivično djelo,

K r i v j e

Što je u periodu od 23.05.2011 do 23.01.2012 godine u maloprodajnom objektu u B, u namjeri da sebi pribavi protivpravnu imovinsku korist, prisvojio novac u iznosu od 851,27 eura, koji mu je bio povjeren na radu kao poslovođa maloprodajnog objekta marketa „B 2“, na način što je prilikom dobijanja knjižnih odobrenja od dobavljača smanjivao nabavne cijene robe da bi se razdužio sa većom količinom robe u tom iznosu i na taj način prikrivao manjak u iznosu od 851,27 eura, i sebi pribavio imovinsku korist u navedenom iznosu, pri čemu je bio uračunljiv i svjestan svog djela i njegove zabranjenosti a čije izvršenje je htio.

- čime je učinio krivično djelo pronevjere iz čl. 420. st. 1. Krivičnog zakonika Crne Gore.

Pa mu sud na osnovu naprijed navedene krivično pravne odredbe, te odredbi čl. 3, 5, 8, 13, 15, 36, 42, 45,46, 52, 53 i 54 Kz-a i čl. 368 i 374 Zkp-a izriče

USLOVNU OSUDU

Kojom utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od četiri mjeseca i istovremeno određuje da se kazna neće izvršiti ukoliko okrivljeni za vrijeme od jedne godine i šest mjeseci od dana pravosnažnosti presude ne učini novo krivično djelo.

Dužan je okrivljeni na ime sudskog paušala uplatiti iznos od 50 eura, i na ime troškova krivičnog postupka iznos od 492,25 eura, u korist budžeta Crne Gore, na žiro račun broj 832-16-52 u roku od mjesec dana od dana pravosnažnosti presude i dokaz o uplati dostaviti ovom sudu s pozivom na broj K. 57/13/13.

Obavezuje se okrivljeni K Eda oštećenom " M CG" na ime imovinsko pravnog zahtjeva uplati iznos od 851,27 eura, u roku od 3 mjeseca od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

ODT Kotor aktom Kt. broj 240/12 od 11.02.2013 godine optužilo je K E zbog izvršenja krivičnog djela pronevjere iz člana 420 stav 2 u vezi stava 1 Kz CG. U završnoj riječi zamjenik ODT Kotor je izmijenio pravnu kvalifikaciju djela i okrivljenom stavio na teret krivično djelo pronevjere iz člana 420 stav 1 Kz CG.

U svojoj odbrani okrivljeni K E na zapisnik pred ODT Kotor dana 15.06.2012 godine je naveo da je u maloprodajnom objektu marketa „B 2" radio od 23.05.2011 godine do 25.01.2012 godine na radnom mjestu poslovođe. Sjeća se da je prilikom njegovog dolaska prvog dana na posao, rađen popis, kada je otkriven manjak od 12.000 eura, a što je stavljeno na teret poslovođi A D i radnicima. On je bio zadužen svom robom koja je bila na popisu od stupanja na radno mjesto i tu robu je, zajedno sa radnicima raspoređivao. Dešavale su se stalne krađe u objektu, a najviše su oduzimani pršuti, sirevi, G brijači i alkohol. Vezano za popise robe u objektu, oni su vršeni svakomjesečno za određenu vrstu robe (voće, povrće) i prilikom tih popisa je takođe ustanovljen manjak, ali je namiren od njih-radnika. Na pitanje da li je u svojstvu poslovođe vršio izmjene nabavnih cijena, naveo je da jeste, ali da mu je to sugerisano od stručnog saradnika T Đ, koja mu je kasnije kada je ustanovljen manjak u iznosu od 4.000,00 eura, rekla da nije trebao praviti toliku razliku u cijeni. Nakon što je od strane unutrašnje kontrole pregledana njegova dokumentacija i utvrđen navedeni manjak, preduzeće je zatražilo od njega da vrati navedeni novac, a on im je ustupio njegovu platu u iznosu od 600-800 eura, naknadu za neiskorišćeni godišnji odmor i dnevnice za popise na kojima je bio, što ukupno iznosi oko 1300,00 eura i nakon toga je napustio firmu, a oni su ga kasnije pozvali i zatražili vansudsko poravnanje, na šta je on pristao i potpisao saglasnost u kojoj je naveo da im ustupa iznos od 1300 eura, na šta su oni pristali a potom mu predali radnu knjižicu i smatrao je da je time sve okončano. Čuo je od poslovođa da postoji mogućnost da se iz sjedišta njihove firme iz P može ući na njihove računare i na taj način mijenjati početno stanje ili zaduživati dokumenti. Prilikom zadnjeg popisa dana 25.01.2012 godine T Đ je izvršila korekcije u plusu, na iznos od 800,00 eura na njegov popis i to je naveo u zapisnik kod M.

U svojoj odbrani na glavnom pretresu dana 15.05.2013 godine okrivljeni K K je naveo da ne priznaje izvršenje krivičnog djela, niti krivicu za isto, jer misli da to što je uradio nije protivzakonito. Ostao je u svemu pri svojoj odbrani na zapisnik pred ODT Kotor od 15.06.2013 godine. Dodao je da od dana kada je

stupio na mjesto poslovođe, da je svakodnevno obavljao poslove koji su mu i propisani, međutim prethodno nije prošao obuku za unos podataka u kompjutersku bazu odnosno unos podataka za prijem robe i zaduženje i razduženje robe, a od strane uprave „M“ kada mu je ponuđen posao, rečeno mu je bilo da će imati stalnu stručnu pomoć, kako bi savladao unos svih ovih podataka kroz kompjutersku bazu i trgovačku knjigu. Dosta poslova odnosno unosa podataka je radila T Đ koja je i bila stručni saradnik koji je poslat od strane uprave da ga obuča za unos ovih podataka, tako da je i ona radila na unosu podataka prijema nove robe, preradu mesa i otpis i povrat robe. U upravi "M" ima i služba koja se zove likvidatura, kojoj je on fizički slao svu dokumentaciju i koju je ta služba upoređivala sa bazom podataka iz kompjutera i tako je u svakom momentu moglo da se vidi da li ima nekih nepravilnosti u pogledu unošenja podataka u bazu. Što se tiče sugestija koje je naveo da je imao od strane stručnog saradnika T Đ, da se vrši izmjena nabavnih cijena, a kako je to naveo na zapisnik pred ODT Kotor, tu se radilo o robi koja je neaktivna /roba kojoj je istekao rok/, koja se po pravilima službe više ne može razdužiti i tada mu je T Đ sugerisala da u takvim slučajevima možemo da razdužimo neku drugu robu, tj. da tu robu skinu sa stanja da promjene nabavnu cijenu te robe, kako bi se ta roba skinula sa stanja i poklopila sa knjižnim odobrenjem. U kritičnom periodu dok je bio poslovođa i LJ R koji je radio na prijemu robe je zaduživao robu putem skenera, a isti je i slao dokumentaciju u nekoliko navrata upravi u P. Od strane poslodavca odnosno "M" mu nije isplaćena plata za januar mjesec 2012 godine iako je radio do 26.01.2012 godine, a što se može potvrditi uvidom u karticu promjena CKB banke na njegovo ime. Rukovodstvo "M" u svakom momentu je imalo uvid u kompjutersku bazu podataka za maloprodajni objekat "M B 2" za period kada je bio poslovođa i A B koja je u tom periodu radila kao likvidator ga je često putem telefona kontaktirala kada je trebao da izvrši neku promjenu ili ispravku u bazu podataka, kada je on pogrešno unio neki podatak, a što bi ona uradila nakon što bi izvršila uvid u dokumentaciju koja joj je bila dostavljana od strane maloprodaje. Nema nikakvu obavezu prema oštećenom preduzeću po osnovu utvrđenog manjka jer mu nisu isplatili platu kako je naveo za januar mjesec, naknadu za neiskorišćeni godišnji odmor i dnevnice za popise i to u iznosu od oko 1.500.- eura i kada je od njih dobio nazad radnu knjižicu, potpisao je da se odriče plata i napred navedenih naknada, a oni su mu preneli da više nemaju nikakva potraživanja prema njemu.

Prilikom odgovora na pitanja na glavnom pretresu naveo je da je pristao na ovakvo poravnanje i dogovor sa upravom da mu ne isplate platu, te naknade za godišnji odmor i dnevnice, iz razloga što mu isti nisu htjeli vratiti radnu knjižicu. U kritičnom periodu bio je zadužen sa robom u maloprodaji a ne finansijski. U slučaju da dođe do kvara kompjutera u kojoj se nalazi baza svih podataka zadužene robe, u tom slučaju bi se obraćali AIT sektoru za održavanje „M“ i to putem mejla a šef tog sektora je bio Bato Komar.

U dokaznom postupku koji je sproveden u cilju utvrđenja činjeničnog stanja i krivice okrivljenog sud je proveo sledeće dokaze: saslušao ovlašćenog predstavnika oštećenog „M CG" S Đ, saslušao svjedoka D T, svjedoka T Đ, pročitao nalaz i mišljenje vještaka finansijske struke B B od februara 2013 godine i dopunski nalaz istog vještaka od 04.09.2013 godine, saslušao vještaka B B, izvršio uvid u nivelacije cijena za navedeni period, popis robe u marketu B 2 na dan 31.05.2011 godine, dokumentaciju o redovnom sravnjenju prodavnice na dan 30.06.2011 godine, odluku o primopredajnom popisu u marketu B 2 na dan 30.05.2011 godine i 25.01.2012 godine, zapisnik o izvršenom popisu od 30.05.2011 godine, trgovačku knjigu za 2011 godinu, odluku o primopredajnom popisu marketa B 2 na dan 18.05.2011 godine, odluku o primopredajnom popisu u marketu B 2 od 24.01.2012 godine i uvid u izvod iz kaznene evidencije za okrivljenog K E Uprave policije PJ Bjelo Polje od 15.02.2013 godine.

Ovlašćeni predstavnik oštećenog „M CG" S Đ u svojoj izjavi na zapisnik pred ODT Kotor dana 29.05.2012 godine naveo da je okrivljeni K E radio u njihovoj poslovnici u B od avgusta 2011 godine do kraja 2012 godine, a možda i dalje na mjestu poslovođe i u opisu njegovog posla je bio prijem robe, koju je on raspoređivao sa nekih 15-tak radnika u objektu. Predmetni manjak otkrila je interna kontrola M, tako što

su vršili kontrolu dokumentacije kojom je okrivljeni raspolagao i to je otkriveno negdje krajem 2011 i početkom 2012 godine. Nakon što je od interne kontrole utvrđen manjak u navedenom objektu, kontaktirali su okrivljenog, ali je isti negirao da je prisvojio novac, a nedugo zatim je okrivljeni dobrovoljno napustio radno mjesto. U službi interne kontrole je bio T D, koji je i otkrio manjak. Pridružio se krivičnom gonjenju i postavio je imovinsko pravni zahtjev.

Na glavnom pretresu dana 15.05.2013 godine ovlašćeni predstavnik oštećenog „M CG“ S Đ je naveo u svemu kao u izjavi datoj na zapisnik pred ODT Kotor od 29.05.2012 godine. Prilikom odgovora na pitanja naveo je da nisu postigli poravnanje sa okrivljenim u pogledu načina izmirenja obaveze istog nastale po osnovu manjka, zbog toga i postavlja imovinsko pravni zahtjev i dodao je da krivičnu prijavu ne bi ni podnijeli da su postigli poravnanje, odnosno da je okrivljeni izmirio dugovanje. U saznanju je da okrivljenom nije isplaćena mjesečna zarada i to za mjesec januar 2012 godine, ali da on nema saznanje o iznosu te mjesečne zarade, takođe mu je poznato i da mu nije isplaćena naknada za neiskorišteni godišnji odmor, ali da i u tom pogledu nema precizne podatke o tome koliko je dana godišnjeg odmora okrivljeni imao, te o kojem iznosu se radi.

Svjedok D T je u svojoj izjavi na zapisnik pred ODT Kotor dana 21.06.2012 godine naveo da je u njihovom maloprodajnom objektu u B okrivljeni K E radio u periodu od 23.05.2011 do 21.01.2012 godine na radnom mjestu poslovođe. Odmah po pristupanju na radno mjesto vršen je primopredajni popis, ali nije upućen da li je tom prilikom utvrđen neki manjak u iznosu od nekih 12.000 eura, kako je to naveo okrivljeni. Pošto su popisi rađeni mjesečno za pojedine artikle, svježe namirnice, a zna i da je rađen šestomjesečni popis, kada je utvrđen manjak, ne zna u kom iznosu, ali on tada nije obavljao ovaj posao interne kontrole, pa ne može da se izjasni na koji način je taj manjak namiren. Nakon izvjesnog vremena, a kada su primjetili da se vide razlike u promjenama cijena, izvršio je kontrolu dokumentacije za vrijeme u kojem je okrivljeni K E obavljao posao poslovođe i tada je utvrdio da je okrivljeni vršio izmjene nabavnih cijena, počev od desetog mjeseca, na način što je prilikom dobijanja knjižnih odobrenja dobavljača svjesno smanjivao nabavnu cijenu, da bi se razdužio sa većom količinom robe i na taj način prikrio manjak, a tom prilikom je utvrđeno da je preduzeće oštećeno za iznos od 4.000 eura. U to vrijeme E Đ je bila stručni saradnik-asistent u službi maloprodaje i ista nije bila nadređena okrivljenom, već je, zapravo vršila koordinaciju nekog rada između okrivljenog i bavila se uglavnom papirologijom, a nije čuo da je T Đ sugerisala okrivljenom da vrši izmjene nabavnih cijena, te da mu je po otkrivanju manjka u iznosu 4.000,00 eura ista rekla da nije trebao praviti toliku razliku u smanjivanju cijena. Takođe, nije čuo da je zaključeno vansudsko poravnanje na iznos od 1.300 eura koji je okrivljeni potpisao. Ne postoji mogućnost da iz sjedišta firme u F, obzirom da su umreženi kompjuteri, da se uđe u program i mijenja početno stanje ili zaduženi dokumenti, već se jedino može na taj način može pratiti sam rad pojedinih službenika.

Svjedok D T je prilikom odgovora na pitanja glavnom pretresu naveo da jeste dolazio u predmetnu maloprodaju i to prilikom obilazaka od strane njihove službe. Postao je stručni saradnik u ovoj službi interne kontrole dana 01.01.2012 godine, te prije tog datuma nije dolazio u tu radnju ni u kojem svojstvu. Završio je srednju mašinsku školu.

Branilac okrivljenog K E advokat M O je prigovorila iskazu svjedoka D T i navela da ovaj svjedok nije kompetentan da se izjašnjava na okolnosti da li je moguće da se iz sjedišta firme iz F, obzirom da su kompjuteri umreženi uđe u program i mijenja početno stanje ili zaduženi dokumenti, a prije svega obzirom na njegovu stručnu spremu.

Svjedok T Đ je navela da od 2010 godine radi u „M“ i to u upravi istog u sektoru maloprodaje kao samostalni stručni saradnik i prati rad poslovnih jedinica., kojih ima 81 na teritoriji Crne Gore i njen okvir posla je prije svega pregled dokumentacije svake poslovne jedinice, pregled dokumentacije koja se odnosi

na vrijednost otpisa, prati dokumentaciju koja se odnosi na prijem robe, te ukoliko primjeti bilo kakve nepravilnosti u vođenju dokumentacije bilo koje poslovne jedinice, njena je dužnost da o tome obavjesti nadležne. Konkretno ona okrivljenom K E nije davala naloge da vrši izmjenu nabavnih cijena robe, niti ona to smije da uradi, niti je to u njenoj nadležnosti.

Prilikom odgovora na pitanja na glavnom pretresu navela je da ona prethodno nije sama primjetila nepravilnosti u dokumentaciji koju je kao poslovođa vodio okrivljeni, već je nadležne o tome obavjestila interna kontrola. Dešavalo se kod artikala i to konkretno mesa da je pomagala okrivljenom prilikom evidentiranja interne proizvodnje mesa, jer joj je isti govorio da on to ne može da odradi, obzirom da nije osposobljen za pravilno razduženje ovog artikla i u tim slučajevima mu je samo pomagala prilikom evidentiranja kroz kompjuter, a nije mogla vršiti izmjene podataka o prijemu robe, jer je to dužnost prije svega poslovođe da unese svaki prijem robe. U ovim slučajevima evidencije interne proizvodnje mesa, nije dolazila u B u maloprodajni objekat, već bi kroz bazu podataka, obzirom da je ova poslovna jedinica vezana za upravu ušla u bazu podataka i izvršila tu korekciju. I u slučaju neaktivnih artikala / artikala koji nijesu uneseni u bazu podataka ili koji se više ne poručuju/ da je u tim slučajevima okrivljenom govorila da se o tome mora obavjestiti komercijala, obzirom da se takvi artikli nisu mogli naknadno unijeti u bazu podataka, te da nikada okrivljenom nije govorila da razduži neku drugu robu umjesto ove. Ovaj unos podataka za internu proizvodnju nikada nije vršila sama bez sugestije okrivljenog. U slučajevima cijena artikala sa popustom i to kada se te cijene ne poklapaju sa cijenama koje su unijete u bazu podataka upravo za te artikle, o tome se obavještava komercijala koja jedina može da da nalog da se izvrši izmjena u bazi podataka ili može i sam dobavljač da izvrši izmjenu kroz dostavljanje novih računa sa tim popustima, u ovim slučajevima poslovođe ne mogu same da izvrše izmjenu tih podataka kroz kompjuter, već samo komercijala ili dobavljač - zaključane cijene. Sistem je tako napravljen da ona kao stručni saradnik ima pristup bazi podataka svake poslovne jedinice, ali s tim da nema uvid u evidenciju prijema robe, prije nego što se taj prijem potvrdi od strane samog kalkulanta koji onosi te podatke u bazu. Otključane cijene su one cijene koje se od dana do dana za određene artikle mijenjaju, kao na primjer kod voća, ali i u tim slučajevima poslovođa ili komercijalista kada vrši unos podataka za prijem robe je dužan da unese cijenu robe prema primljenoj fakturi upravo za taj dan. Nivelaciju cijena vrši poslovođa. A akcijsku nivelaciju cijena vrši uprava - komercijala, a u slučaju da je roba oštećena poslovođa je dužan da o tome obavjesti komercijalu, nakon čega komercijala daje nalog za smanjenje cijena.

Iz nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke B B od februara 2013 godine utvrđeno je da je okrivljeni K E prilikom dobijanja knjižnih odobrenja od dobavljača (povrat robe) smanjivao nabavne cijene robe u ukupnom iznosu od 4.045,94 eura, i tako se mogao razdužiti u ovom iznosu sa većom količinom robe, i na taj način je u predmetnom periodu mogao u iznosu od 4.045,94 eura prikriti manjak, i u istom iznosu je sebi mogao pribaviti i imovinsku korist, i mogao prisvojiti novac u istom iznosu.

Iz dopunskog nalaza vještaka B B od 04.09.2013 godine utvrđeno je da iznos koji je nastao po osnovu smanjenja nabavnih cijena po osnovu knjižnih odobrenja dobijenih od dobavljača iznosi 3.145,48 eura. Za ovaj iznos je kod DOO „M CG“ P-Market B 2 utvrđen manjak. Pošto na nivelacijama ne postoje potpisi lica koje je obrađivalo predmetne nivelacije, kao ni potpis odgovornog lica, ni pečat, ne može se izjasniti da li je nivelacije obrađivao okrivljeni K E. A i odlukama o knjiženju razlika po popisima, manjak je razvrstan na 19 zaposlenih u Marketu B 2. Iznos kojim se tereti okrivljeni K E je 1.114,95 eura. Okrivljenom je za pokriće manja od zarade za januar 2012 godine obustavljen iznos od 263,68 eura, te njegova obaveza po manjku iznosi 851,27 eura.

Vještak B B je u svom iskazu na glavnom pretresu dana 17.06.2013 godine naveo da ostaje kod nalaza i mišljenja od februara 2013 godine. Prilikom odgovora na pitanja je naveo da je prilikom izrade nalaza i mišljenja imao uvid u nivelacije i u minusu i u plusu, te da je razlika utvrđena upravo na osnovu oduzimanja nivelacija u plusu od nivelacija u minusu, te je dostavio sudu na uvid predgled nivelacija. Prilikom izrade nalaza i mišljenja imao je uvid u minus na finansijskim stanjima po odobrenjima bez iskazane količine robe, tako da je postojala mogućnost da se kroz smanjenje cijena određenog artikla prikaže razduženje količinski većeg broja upravo tog artikla. Ovo je prije svega može utvrditi detaljnom analizom kod poslodavca. Ako nemaju proknjiženo onda se moraju uzeti sve fakture o ulazi i izlazu robe za koju je pravljena minusna kalkulacija, pa da se prikaže pravo stanje.

Vještak B B je u svom iskazu na glavnom pretresu dana 11.09.2013 godine naveo da u svemu ostaje kod dopunskog nalaza od 04.09.2013 godine. Poslije ročišta od 17.06.2013 godine bio je u službene prostorije oštećenog preduzeća i tu je dobio dokumentaciju na uvid na osnovu koje je i uradio dopunski nalaz i koje kopije dokumenata je priložio uz dopunski nalaz.

Uvidom u nivelacije cijena za navedeni period utvrđeno je da je prilikom povrata robe dobavljačima iznos smanjenih nabavnih cijena iznosi 5.603,92 eura, a iznos povećanja nabavnih cijena iznosi 1.557,98 eura, tako da su nabavne cijene robe smanjene u ukupnom iznosu od 4.045,94 eura.

Dokazi i to: popis robe u marketu B 2 na dan 31.05.2011 godine, dokumentacija o redovnom sravnjenju prodavnice na dan 30.06.2011 godine, odluka o primopredajnom popisu u marketu B 2 na dan 30.05.2011 godine i 25.01.2012 godine, zapisnik o izvršenom popisu od 30.05.2011 godine i trgovačka knjiga za 2011 godinu, odluka o primopredajnom popisu marketa B 2 na dan 18.05.2011 godine, odluka o primopredajnom popisu u marketu B 2 od 24.01.2012 godine, bili su predmet vještačenja po vještaku ekonomsko finansijske struke B B, koji je nakon uvida u kompletnu dokumentaciju i dao nalaz i mišljenje kao i dopunu nalaza i mišljenja. Imajući u vidu prednje, predlog branioca okrivljenog da se iz spisa predmeta izdvoje naprijed pobrojani dokazi, jer su isti podnijeti od strane oštećenog kao prilog krivičnoj prijavi, te se na istima ne može zasnovati odluka, sud nije prihvatio, a imajući u vidu da su isti bili predmet vještačenja po vještaku ekonomsko finansijske struke.

Uvidom u izvod iz kaznene evidencije za okrivljenog K E Uprave policije PJ B P od 15.02.2013 godine utvrđeno je da isti ranije nije osuđivan.

Nije bilo predloga za dopunu dokaznog postupka.

Cijeneći sve provedene dokaze pojedinačno i u uzajamnoj povezanosti shodno članu 370 stav 3 Zkp-a, a u odnosu na odbranu okrivljenog, sud je utvrdio činjenično stanje navedeno u izreci presude.

Činjenično stanje sud je utvrdio na osnovu odbrane okrivljenog K E, iskaza ovlašćenog predstavnika oštećenog „M CG" S Đ, iskaza svjedoka D T, nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke B B od februara 2013 godine i dopunskog nalaza istog vještaka od 04.09.2013 godine, te ostalih provedenih dokaza.

Prije svega, sud je na osnovu odbrane okrivljenog, iskaza ovlaštenog predstavnika oštećenog „M CG“ S D i iskaza svjedoka D T utvrdio da je okrivljeni K E u periodu od 23.05.2011 do 23.01.2012 godine radio kao poslovođa u maloprodajnom objektu marketa „B 2“.

Dalje, u svojoj odbrani okrivljeni K E je potvrdio da je u svojstvu poslovođe vršio izmjene nabavnih cijena, koji dio odbrane okrivljenog je sud prihvatio jer je isti potvrđen nalazom i mišljenjem vještaka finansijske struke B B od februara 2013 godine i dopunskog nalaza istog vještaka od 04.09.2013 godine, iz kojih je utvrđeno da je okrivljeni K E prilikom dobijanja knjižnih odobrenja od dobavljača (povrat robe) smanjivao nabavne cijene robe u ukupnom iznosu od 1.114,95 eura i tako se razdužio u ovom iznosu za veću količinu robe i na taj način prikrio manjak u istom iznosu.

Navod odbrane okrivljenog K E da mu je od strane stručnog saradnika D T kvi navodi obezvrijeđeni iskazom svjedoka D T, koja je navela da okrivljenom K E nije davala naloge da vrši izmjenu nabavnih cijena robe, niti ona to smije da uradi, niti je to u njenoj nadležnosti, čiji iskaz je sud prihvatio jer je isti potvrđen iskazom svjedoka D T koji je naveo da svjedok D T nije bila nadređena okrivljenom, pa je sud ovakav navod okrivljenog cijenio kao isključivo usmjeren na izbjegavanje sopstvene krivice.

Dalje, navod odbrane okrivljenog da nema nikakvu obavezu prema oštećenom preduzeću po osnovu utvrđenog manjka obzirom da mu nisu isplatili platu za januar mjesec 2012 godine, naknadu za neiskorišćeni godišnji odmor i dnevnice za popise u ukupnom iznosu od oko 1.500 eura, sud nije prihvatio, jer je ovakav navod u suprotnosti sa iskazom ovlaštenog predstavnika oštećenog „M CG“ D S koji je naveo da sa okrivljenim nisu postigli poravnanje u pogledu načina izmirenja obaveza istog, nastale po osnovu manjka i da ne bi podnijeli krivičnu prijavu i postavili imovinsko pravni zahtjev da je okrivljeni izmorio dugovanje, čiji iskaz je sud prihvatio jer je isti logičan, a isti nije doveden u sumnji nijednim provedenim dokazom. S tim u vezi, sud je prihvatio navod odbrane okrivljenog da mu nije isplaćena zarada za januar mjesec 2012 godine, jer je isti potvrđen iskazom ovlaštenog predstavnika D S koji je naveo da je u saznanju da okrivljenom nije isplaćena zarada za januar mjesec 2012 godine i dopunskim nalazom vještaka B B od 04.09.2013 godine iz kojeg je utvrđeno da je okrivljenom za pokriće manjka od zarade za januar mjesec 2012 godine obustavljen iznos od 263,68 eura, te da obaveza okrivljenog po manjku iznosi 851,27 eura, koliki je iznos i imovinske koristi koju je okrivljeni pribavio.

Konačno, navod odbrane okrivljenog da je od poslovođa čuo da postoji mogućnost da je iz sjedišta njihove firme iz P može ući na njihove računare i na taj način mijenjati početno stanje ili zaduživati dokumenti, sud nije prihvatio jer je u suprotnosti sa iskazom svjedoka D T, koja je navela da nije mogla vršiti izmjene podataka o prijemu robe, jer je to dužnost poslovođe, čiji iskaz je sud prihvatio, a koji je u ovom dijelu potvrđen iskazom svjedoka D T, koji je naveo da ne postoji mogućnost da iz sjedišta firme u F, da se uđe u program i mijenja početno stanje ili zaduženi dokumenti. S tim u vezi, prigovor branioca okrivljenog na iskaz svjedoka D T da navedeni svjedok obzirom na svoju stručnu spremu (isti je završio srednju mašinsku školu) nije kompetentan da se izjašnjava na okolnost da li je moguće da se iz sjedišta firme iz F, obzirom da su kompjuteri umreženi uđe uz program i mijenja početno stanje ili zaduženi dokumenti, sud nije prihvatio, jer se svjedok izjasnio o onome što mu je poznato kao službeniku interne kontrole oštećenog preduzeća, a sud je mišljenja da se svjedok o navedenim okolnosti mogao izjasniti bez obzira što nije završio fakultet za informacione tehnologije.

U pogledu iznosa imovinske koristi koji je okrivljeni u kritičnom periodu pribavio, sud nije cijenio nalaz i mišljenje vještaka B B od februara 2013 godine, obzirom da prilikom izrade istog vještak nije imao na uvid

sve fakture o ulazu i izlazu robe za koje je pravljen minusna kalkulacija, već je sud iznos imovinske koristi utvrdio na osnovu dopunskog nalaza istog vještaka od 04.09.2013 godine, koji je vještak dao nakon pregleda cjelokupne dokumentacije oštećenog preduzeća, na osnovu kojeg pregleda je utvrdio da se okrivljeni K E tereti za iznos od 1.114,95 eura, te da je za pokriće manjka istom od zarade za mjesec januar 2012 godine obustavljen iznos od 263,68 eura, te da obaveza okrivljenog po manjku iznosi 851,27 eura, koju sadržinu dopunskog nalaza je sud prihvatio, obzirom da isti nije osporena na bilo koji način, a radi se o nalazu urađenom po pravilima struke.

Okrivljeni K E je postupao sa direktnim umišljajem, jer je bio svjestan svog djela i htio njegovo izvršenje, jer kako je i sam u svojoj odbrani naveo, vršio je izmjene nabavnih cijena, te je njegova svijest obuhvatala činjenicu da smanjivanjem nabavne cijene robe razdužuje veću količinu robe, te da na navedeni način pribavlja sebi protivpravnu imovinsku korist na štetu oštećenog preduzeća, prisvajajući novac koji mu je kao poslovođa bio povjeren na radu, što mu je i bila namjera.

Time su se u radnjama okrivljenog K E ostvarila sva bitna obilježja krivičnog djela pronevjere iz člana 420 stav 1 Krivičnog zakonika.

Prilikom odluke o vrsti i visini krivične sankcije koju okrivljenom K E treba izreći sud je pošao od toga da je za predmetno krivično djelo u Kz-u propisana kazna zatvora u trajanju od šest mjeseci do pet godina. U smislu člana 42 Kz-a sud je kao olakšavajuće okolnosti na strani okrivljenog cijenio njegovu mladost i okolnost da isti ranije nije osuđivan, koje okolnosti je istovremeno cijenio kao naročito olakšavajuće, dok otežavajućih okolnosti na strani okrivljenog sud nije našao. Imajući naprijed navedeno u vidu sud je okrivljenom utvrdio kaznu zatvora u trajanju od četiri mjeseca i istovremeno odredio da se kazna neće izvršiti ukoliko okrivljeni u roku od jedne godine i šest mjeseci od dana pravosnažnosti presude ne učini novo krivično djelo- uslovna osuda. Sud smatra da je izrečena krivična sankcija adekvatna težini učinjenog krivičnog djela, ličnosti učinioca i okolnostima pod kojima je krivično djelo izvršeno, te da će se upozorenjem uz prijetnju kaznom dovoljno uticati na okrivljenog da više ne vrši krivična djela tj. da će se ostvariti ciljevi specijalne prevencije.

Na osnovu naprijed navedenih krivičnopravnih odredbi, te odredbi člana 3, 5, 8, 13, 15, 36, 42, 45,46, 52, 53 i 54 Kz-a i čl. 368 i 374 Zkp-a, sud je odlučio kao u izreci presude.

Obavezan je okrivljeni na ime sudskog paušala uplatiti iznos od 50 eura, i na ime troškova krivičnog postupka iznos od 492,25 eura, na ime troškova vještačenja po vještaku finansijske struke, u korist budžeta Crne Gore, na žiro račun broj 832-16-52 u roku od mjesec dana od dana pravosnažnosti presude i dokaz o uplati dostaviti ovom sudu s pozivom na broj K. 57/13/13.

Obavezan je okrivljeni K E da oštećenom „M CG" na ime imovinsko pravnog zahtjeva uplati iznos od 851,27 eura, u roku od 3 mjeseca od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Na prednjim razlozima sud je zasnovao svoju odluku.

OSNOVNI SUD U KOTORU

Dana,13.09.2013 godine

Zapisničar,Sudija,

Ana Marija PetkovićMomirka Marović

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude dozvoljena je žalba Višem sudu u Podgorici, u roku od 8 dana od dana prijema iste, a preko ovog suda.
